

Skryté dějiny verše čtyřicátého — číslo dvacet sedm

Ezechiel číslo osm

Jeff Pippenger

2026-08-17

V knize Ezechiel je „třináct“ odkazů na data; šest se vztahuje k Jeruzalému, šest k Egyptu a jeden k Týru. Všechny tyto odkazy jsou zasazeny do kontextu vzpoury, kterou číslo „třináct“ symbolizuje. V roce poté, co Ezechielova manželka zemřela na mrtvici, což označilo začátek třetího obležení, bylo Ezechielovi přikázáno promluvit proti Egyptu a oznámit, že bude zpuštěn po čtyřicet let.

A učiním egyptskou zemi pustinou uprostřed zemí zpuštěných a její města budou mezi městy zničenými pustinou po čtyřicet let; a Egyptany rozptýlím mezi národy a rozpráším je po zemích. Avšak takto praví Panovník Hospodin: Na konci čtyřiceti let shromáždím Egyptany z národů, kam byli rozptýleni; a přivedu zpět egyptské zajatce a způsobím, že se navrátí do země Patrós, do země svého přebývání; a budou tam nepatrným královstvím. Ezechiel 29,12–14.

Obléhání začalo roku 588 př. Kr. a o rok později, roku 587 př. Kr., byl Ezechielu dán příkaz promluvit. Ve verši „sedmnáctém“ rok 571 př. Kr. označuje, že Egypt bude vydán Babylónu za prokázané služby. Bibličtí chronologové uvádějí roky 567 př. Kr. až 527 př. Kr. jako čtyřicetileté období vyznačené v těchto verších, a od počátečního poselství soudu vyhlášeného roku 587 př. Kr. až po výrok ve verši sedmnáctém z roku 571 př. Kr., že Hospodin vydal Egypt do ruky Nebúkadnesara, nalézáme období „sedmnácti let“.

Nebúkadnesarovo vojsko vedlo proti Týru dlouhé a obtížné tažení (obležení trvalo asi 13 let, přibližně v letech 586–573 př. Kr.). Vojáci pracovali nesmírně těžce (každá hlava byla olýsala a každé rameno odřené od nošení břemen), přesto však z Týru samého neobdrželi žádnou významnou mzdu ani kořist. Pro tuto nevýnosnou námahu se Bůh rozhodl dát Nebúkadnesarovi Egypt jako náhradu („mzdu“) za dílo, které jeho vojsko vykonalo proti Týru.

A v tomtéž domě zůstávejte a jezte a pijte, co vám dají; neboť dělník je hoden své mzdy. Nepřecházejte z domu do domu. Lukáš 10,7.

Nebúkadnesar tedy nejprve dobyl Týr a po třináctiletém obléhání mu byl dán Egypt. Dříve než dobyl Týr, dobyl roku 586 př. Kr. Jeruzalém, poté vedl proti Týru třináctileté obléhání a následně Egypt. Jeruzalém byl dobyt roku 586 př. Kr. a obléhání Týru začalo roku 586 př. Kr. a trvalo až do roku 573 př. Kr. Číslo třináct je spojováno se Spojenými státy.

Sestra Whiteová nás poučuje, že Jeruzalém v knize Ezechiel představuje laodicejskou Církev adventistů sedmého dne a Nabukadnezar, král severu, představuje v posledních dnech papežskou moc. V historickém znázornění dvacáté deváté kapitoly dobyvatelé z tvého lidu posledních dnů, představující papežský Řím, v této kapitole dobývají tři celky. Nejprve dobývá Jeruzalém, potom Týr a nakonec Egypt.

Soud začíná od domu Božího a roh protestantismu ve Spojených státech je nejprve podmaněn před vydáním nedělního zákona. Roh odpadlého protestantismu ve Spojených státech zahrnuje laodicejskou církev adventistů sedmého dne, která představuje „dřívější“ smluvní lid, jenž je pomínut, jako byl pomínut starověký Izrael v roce 34 a protestanti v roce 1844. Pomínutí těchto dřívějších Božích smluvních lidí v letech 34 a 1844 je obojí znázorněno v prorocké historii prorocství o dvou tisících třech stech letech v Danielovi 8,14. Soud začíná domem Božím a roh protestantismu je souzen před rohem republikanismu.

Neboť přišel čas, aby soud začal od domu Božího; a jestliže nejprve začíná od nás, jaký bude konec těch, kteří nejsou poslušni evangelia Božího? 1 Petr 4:17.

První zmínka o soudu nad Egyptem se nachází v prvním verši dvacáté deváté kapitoly a poslední datum, které Ezechiél uvádí ve spojitosti s Egyptem, je ve verši „sedmnáct“ téže kapitoly. Tato kapitola ukazuje, že novodobý Řím nejprve přemáhá roh protestantismu a poté Týr, který představuje roh republikánství, jenž je přemožen při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Když je Týr (Spojené státy) dobyt Nebúkadnesarem při nedělním zákonu, je Egypt rovněž vydán do jeho rukou. V tom okamžiku je smrtelná rána papežství uzdravena. Ezechiél nás zpravuje, že tehdy je nejen uzdravena smrtelná rána papežství, ale že se to děje v období pozdního deště.

V onen den způsobím, že roh domu Izraelova vypučí, a tobě dám otevření úst uprostřed nich; i poznají, že já jsem Hospodin. Ezechiél 29,21.

Jákob a Izrael

Izajáš ukazuje, že Izrael vypučí, rozkvetne a naplní celou zemi ovocem. Déšť působí tyto tři stupně: pučení, kvetení a nesení ovoce, a podle Izajáše přichází pozdní déšť tehdy, když je „prudký vítr“ zadržen. Dále uvádí, že v období pučení, kvetení a nesení ovoce mají být hříchy Jákobovy očištěny, a hebrejské slovo přeložené jako „očištěny“ znamená usmířeny.

S mírou, když vyhání, budeš se s ním přít; zadržuje svůj prudký vítr v den východního větru. Proto tím bude smířena nepravost Jákobova; a toto je veškerý užitek: odnětí jeho hříchu; když učiní všechny kameny oltáře jako křidu roztlučenou na kusy, posvátné háje a modly již nepovstanou. Izajáš 27,8.9.

Když jsou zadržovány čtyři větry (jeho prudký vítr) sváru, začíná zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc a moudří i bezbožní v adventismu jsou nakonec odděleni; a to vše se uskutečňuje v „den východního větru“. Doba zapečetování začala pokropením při 11. září a končí plným vylitím při nedělním zákonu, kdy je potom země naplněna ovocem. Doba zapečetování je postupným očišťováním a vyčišťováním v souladu s Malachiášem tři. Avšak v sedmnáctiletém období představovaném počátečním a konečným datem Ezechiele dvacet devět dochází k dobytí šestého království biblického prorocství, představovaného Jeruzalémem, symbolem rohu protestantismu — církve, a Týrem, symbolem rohu neboli republikánství — státu. Těsně po skončení třináctiletého obléhání Týru nastává dobytí sedmého království deseti králů, představovaného Egyptem. Tři dobytí Jeruzaléma, Týru a Egypta nastávají tehdy, když „roh domu Izraelova“ vypučí a je mu dáno otevření úst.

Němost kněze Ezechiela i kněze Zachariáše končí při nedělním zákoně, když promlouvají jak Spojené státy, tak Baláмова oslice. Pán dává domu Izraele při nedělním zákoně „otevření úst“. Jákobovy hříchy jsou tehdy očištěny a jeho jméno je změněno na dům Izraele. Poselství, které zvěstují, je znázorněno třetím svědkem prorocké němosti, představovaným Danielem, jemuž je tehdy svěřeno poselství jedenácté kapitoly knihy Daniel, které je zároveň i viděním Abakukovým, jež pak „mluví a nelže“. Ezechiel, Zachariáš a Daniel se shodují se zvěstováním mocného volání třetího anděla, stejně jako Jeremiáš v patnácté kapitole, kde je mu zaslíbeno, že bude Božími ústy, jestliže se vzpamatuje z prvního zklamání.

Proč je má bolest ustavičná a má rána nevyléčitelná, která se zdráhá být uzdravena? Budeš mi docela jako klamný potok, jako vody, které vysychají? Proto takto praví Hospodin: Jestliže se navrátíš, uvedu tě opět zpět a budeš stát přede mnou; a oddělíš-li drahé od ničemného, budeš jako má ústa. Oni se navrátí k tobě, ale ty se nenavrátíš k nim. Jeremjáš 15,18.19.

Ježíš znázorňuje konec počátkem a při 11. září kroupení vydalo pupeny a rostlina Jákobova začala růst; a nakonec, až bude nepravost Jákobova odstraněna, dům Izraele promluví. Vypučení při 11. září, které bylo uskutečněno deštěm, předobrazuje vypučení na konci doby zapečetování, kdy vyraší „roh“ domu Izraele právě tam, kde jsou rohy odpadlého protestantismu a republikanismu přemoženy Nebúkadnesarem.

V tom okamžiku je rozdíl mezi falešným rohem protestantismu postaven do protikladu k pravému rohu protestantismu, předobrazenému Áronovou holí, která vypučela, na rozdíl od ostatních holí kmenů Izraele. Dvě data ve dvacáté deváté kapitole Ezechiele určují dějiny vyzdvižení korouhve sto čtyřiceti čtyř tisíc při brzy přicházejícím nedělním zákoně.

Proces pučení, rozkvétání a naplňování země ovocem začal pokropením pozdním deštěm dne 9/11, právě tak jako letniční období začalo tím, že Kristus vdechl na své učedníky několik kapek, což vedlo k Letnicím, kdy došlo k plnému vylití. Pučení 9/11 na počátku očišťování Jákoba (uchvatitele prvorozenství), což je doba zapečetování, předobrazovalo pučení domu Izraele (přemožitele) při nedělním zákonu. Závěrečné pučení vyznačuje rozdíl mezi lidem dřívější smlouvy a sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, právě jako vylití ohně na hoře Karmel vyznačilo rozdíl mezi prorokem Eliášem a Baalovými proroky. Tento rozdíl představuje jedna třída, která je v prorockém smyslu zahanbena pro padělané poselství o pokoji a bezpečí, a druhá třída je v prorockém smyslu radostná a nikdy nebude zahanbena.

Šest dat Egypta

Ezechiel uvádí čtyři další data spojená s Egyptem; dvě z těchto dat spadají do jedenáctého roku a další dvě do dvanáctého roku zajetí.

Obléhání jedenáctého roku

I stalo se v jedenáctém roce, v prvním měsíci, sedmého dne toho měsíce, že ke mně přišlo slovo Hospodinovo: Synu člověka, zlomil jsem rámě faraóna, krále egyptského; a hle, nebude ovázáno, aby se uzdravilo, nebude na ně přiložen obvaz, aby bylo zpevněno a mohlo držet meč. Ezechiel 30,20.21.

I stalo se v jedenáctém roce, ve třetím měsíci, prvního dne měsíce, že ke mně zaznělo slovo Hospodinovo: Synu člověka, promluv k faraónovi, králi egyptskému, a k jeho zástupu: Komu se podobáš ve své velikosti? Ezechiel 31,1–2.

V jedenáctém roce zajetí jsou ve třicáté kapitole zlomena ramena Egypta i faraóna a ramena Babylóna jsou posílena. V jedenáctém roce je ve třicáté první kapitole označen pád Egypta a jeho dopad na svět.

Dvanáctý rok a pád Jeruzaléma

Dvě data ve dvanáctém roce se nacházejí v Ezechielovi třicáté druhé kapitole.

I stalo se dvanáctého roku, v dvanáctém měsíci, prvního dne toho měsíce, že ke mně přišlo slovo Hospodinovo: Synu člověčí, pronášej žalozpěv nad faraónem, králem egyptským, a řekni mu: Připodobnil ses mladému lvu mezi národy a jsi jako drak v mořích; vyrážel jsi se svými řekami, kalil jsi vody svými nohama a znečišťoval jsi jejich řeky. Toto praví Panovník Hospodin: Proto na tebe rozprostřu svou síť se shromážděním mnohého lidu a vytáhnou tě v mé síti. Ezechiel 32,1–3.

I stalo se také ve dvanáctém roce, patnáctého dne měsíce, že ke mně přišlo slovo Hospodinovo: Synu člověčí, naříkej nad množstvím Egypta a uvrhni je, totiž jej i dcery proslulých národů, do nejhlubších částí země, k těm, kdo sestupují do jámy. Ezechiel 32,17.18.

Faraón a jeho množství

V proroctví proti Egyptu v třicáté první kapitole se v závěrečných verších praví:

Rozechvěl jsem národy hlasem jeho pádu, když jsem jej svrhl do pekla k těm, kteří sestupují do jámy; a všechny stromy Edenu, výkvět a to nejlepší z Libanonu, všichni, kdo pijí vodu, budou potěšeni v nejnižších částech země. I oni s ním sestoupili do pekla k těm, kdo jsou pobiti mečem; i ti, kdo byli jeho ramenem a přebývali v jeho stínu uprostřed národů. Komu se tedy podobáš ve slávě a ve velikosti mezi stromy Edenu? Avšak budeš sražen dolů se stromy Edenu do nejnižších částí země; budeš ležet uprostřed neobřezaných s těmi, kdo jsou pobiti mečem. To je faraón a všechen jeho zástup, praví Panovník Hospodin. Ezechiel 31,16–18.

V proroctví proti Egyptu ve třicáté druhé kapitole závěrečné verše opakují a rozvádějí třicátou první kapitolu a obsahují i paralelní závěrečné prohlášení.

Neboť jsem rozšířil svou hrůzu v zemi živých; a bude uložen uprostřed neobřezaných s těmi, kdo jsou pobiti mečem, sám faraón i všechen jeho zástup, praví Panovník Hospodin. Ezechiel 32,32.

Sedmnáct let dvacáté deváté kapitoly

Data umístěná v sedmnáctiletém období představeném v dvacáté deváté kapitole označují Nebúkadnesarovo dobytí Egypta a čtyřicetileté období zpustošení Egypta. Číslo čtyřicet představuje poušť a je předobrazem tisíce let, po něž je země zpustošená.

Pohleděl jsem na zemi, a hle, byla pustá a prázdná; i na nebesa, a neměla světla. Pohleděl jsem na hory, a hle, trásly se, a všechny pahorky se zmitaly. Pohleděl jsem, a hle, nebylo žádného člověka, a všechno nebeské ptactvo uletělo. Pohleděl jsem, a hle, úrodná krajina byla pouští, a všechna její města byla rozbořena před Hospodinem a před jeho planoucím hněvem. Neboť takto praví Hospodin: Celá země bude zpustošena; avšak neučiním jí úplný konec. Jeremjáš 4,23–27.

Na konci čtyřiceti let zpustošení Egypta v dvacáté deváté kapitole Ezechiela je předložené konečné vzkříšení bezbožných a jejich konečná zkáza.

Hrůza a jáma i osidlo jsou nad tebou, obyvateli země. I stane se, že kdo uteče před zvukem hrůzy, padne do jámy; a kdo vyjde zprostřed jámy, bude lapen do osidla; neboť průduchy z výsosti se otevřely a základy země se otřásají. Země se docela rozpadá, země se zcela rozkládá, země se nadmíru třese. Země se bude kymáčet sem a tam jako opilec a bude přenesena jako chýše; a její přestoupení na ní bude těžce ležet; i padne a již znovu nepovstane. I stane se v onen den, že Hospodin ztrestá zástup výšin na výsosti i krále země na zemi. A budou shromáždění, jako bývají shromažďování vězňové do jámy, a budou zavřeni do žaláře, a po mnohých dnech budou navštíveni. Izajáš 24,17–22.

Poselství Ezechiele, které je shrnuto šesti daty spojenými s Egyptem, označuje konečné zničení zemských dračích mocností, jež začíná brzy přicházejícím nedělním zákonem a pokračuje až ke konečnému zničení bezbožných Egyptanů na konci tisíciletí.

V prorockém svědectví dochází šelma a falešný prorok ke svému konci v ohnivém jezeře, které představuje druhý příchod Krista, avšak zkáza dračí moci v ohnivém jezeře nastává až na konci tisíciletí.

A šelma byla zajata a s ní falešný prorok, který před ní činil zázraky, jimiž svedl ty, kdo přijali znamení šelmy, i ty, kdo se klaněli jejímu obrazu. Oba byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera hořícího sírou. Ostatní pak byli pobiti mečem toho, který seděl na koni, jenž vycházel z jeho úst; a všichni ptáci se nasytili jejich tělem. Zjevení 19,20.21.

Šelma a falešný prorok prorocky končí při druhém příchodu Krista, avšak drak se setká se svým údělem o tisíc let později při třetím příchodu Krista.

I viděl jsem anděla sestupovat z nebe, který měl klíč od bezedné propasti a v ruce veliký řetěz. I chopil se draka, toho starého hada, jímž je Dábel a Satan, a spoutal ho na tisíc let, a uvrhl ho do bezedné propasti, a uzavřel ji nad ním a zapečetil ji, aby již nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom však musí být na krátký čas propuštěn. Zjevení 20,1–3.

Jedenáctý a dvanáctý rok

Sedmnáctileté období vymezené dvěma daty v dvacáté deváté kapitole Ezechiele začalo v desátém roce zajetí a skončilo ve dvacátém sedmém roce. Poselství třicáté a třicáté první kapitoly byla vydána v jedenáctém roce a dvě data uvedená ve třicáté druhé kapitole byla dána ve dvanáctém roce zajetí. Sedmnáctileté období, které začalo v desátém roce, přibližně na počátku obležení Jeruzaléma, bylo následováno dvěma egyptskými poselstvími jedenáctého roku uvedenými ve

třicáté a třicáté první kapitole. Tato dvě poselství jedenáctého roku společně představují poselství těsně před nedělním zákonem. Další dvě egyptská poselství dvanáctého roku nastala při zničení Jeruzaléma v letech 586/585 př. Kr. nebo krátce po něm.

Poselství o příchodu Krista je hlásáno jako součást poselství Půlnočního volání, které se při nedělním zákoně mění v poselství mocného volání. Před nedělním zákonem jsou hlášána dvě poselství o Egyptě a při nedělním zákoně nebo těsně po něm jsou hlášána další dvě poselství o Egyptě. Zdvojení poselství, která jsou dána v témže roce během obléhání, jež vrcholí zničením Jeruzaléma, a další dvě poselství při nedělním zákoně, předobrazuje poselství druhého anděla, kde je vždy přítomno zdvojení.

Po druhém poselství vždy následuje třetí poselství.

„Perem i hlasem máme zaznívat toto provolání, ukazující jejich pořadí a uplatnění proroctví, která nás přivádějí k poselství třetího anděla. Třetí nemůže být bez prvního a druhého. Tato poselství máme dávat světu v publikacích i v promluvách a v linii proročských dějin ukazovat věci, které byly, i věci, které budou.“ Selected Messages, kniha 2, 104, 105.

Při třetím poselství se zavírají dveře milosti. Doba milosti se pro Spojené státy uzavírá při nedělním zákoně a pro svět se uzavírá tehdy, když povstane Michael. Oboje zavřené dveře představují třetí poselství, kterému vždy předchází druhé poselství, jež je vždy dvojí.

Zmocnění druhého anděla se uskutečňuje tehdy, když se k němu připojí poselství Půlnočního volání. Dvě poselství vyhlášená lidstvu, jak jsou znázorněna Ezechielovými výroky nad Egyptem ve třicáté a třicáté první kapitole, určují, kdy se poselství Půlnočního volání připojuje k druhému andělu, a dvě poselství třicáté druhé kapitoly označují zmocnění třetího anděla v mocném volání.

Ezechielova kola složité souhry lidských událostí označují poslední varování pro lidstvo, jímž je varování třetího anděla; a třetí anděl se skládá z varování prvního a druhého anděla. Půlnoční volání před nedělním zákonem a mocné volání po nedělním zákonu je znázorněno čtyřmi Ezechielovými daty, která spadají do „sedmnácti“ let alfa a omega dat dvacáté deváté kapitoly, jež se shodují se skrytými dějinami Daniela jedenáct, verš čtyřicet, jak je to znázorněno ve verších jedenáct až šestnáct téže kapitoly.

V desáté kapitole Daniela je Daniel, stejně jako Ezechiel, učiněn němým. Danielova němota je přivoděna uprostřed tří doteků; první a třetí dotek přišly od anděla Gabriela a prostřední dotek byl dotekem Krista. Daniel je, stejně jako Petr mezi Cesareou Filipovou a křížem, uprostřed. Uprostřed Petr spatřil oslaveného Krista, stejně jako Daniel v desáté kapitole. Prostřední ze tří andělů je druhé poselství, které je spojením dvou poselství.

5. den 4. měsíce & 1844

V Ezechielovi, v první kapitole, ve verších jedna a dvě, se Ezechiel nachází v pátém dni čtvrtého měsíce, což odpovídá středu hnutí sedmého měsíce v roce 1844. Ezechiel je uprostřed mezi 19. dubnem a 22. říjnem 1844, právě tak jako Samuel Snow, posel Půlnočního volání v roce 1844, když v Bostonu předložil svůj první jasný výklad poselství, 93 dní po 19. dubnu a 93 dní předtím,

než se 22. října 1844 zavřely dveře. Samuel Snow byl 21. července 1844 v Bostonu, uprostřed hnutí sedmého měsíce, aniž věděl, že prorocky stojí s Petrem na hoře Proměnění, s Ezechielem ve třicátém roce sedmnáctého jubilejního cyklu a při druhém doteku Daniela během zrcadlového vidění desáté kapitoly. Rok 2026 představuje čtyřicátý sedmý rok sedmdesátého jubilejního cyklu, který se uzavírá v roce 2028.

Týr

Než se vrátíme k datování šesti Ezechielových zmínek o Jeruzalémě, měli bychom nejprve určit ono jediné datum, které bylo vyhlášeno proti Týru.

I stalo se v jedenáctém roce, prvního dne měsíce, že ke mně zaznělo slovo Hospodinovo: Synu člověka, poněvadž Týr řekl proti Jeruzalému: Ha! Je zlomen, ten, jenž byl branou národů; obrátil se ke mně; budu naplněn, nyní když je zpustošen: proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, jsem proti tobě, Týre, a způsobím, že proti tobě vytáhne mnoho národů, jako moře vzdouvá své vlny. Zboří hradby Týru a strhnou jeho věže; setru z něho i jeho prach a učiním jej jako holý vrchol skály. Bude to místo k rozprostírání sítí uprostřed moře, neboť jsem to promluvil, praví Panovník Hospodin; a stane se kořistí národů. A jeho dcery, které jsou na poli, budou pobity mečem; i poznají, že já jsem Hospodin. Neboť toto praví Panovník Hospodin: Hle, přivedu na Týr Nebúkadnesara, krále babylónského, krále králů, od severu, s koňmi a s vozy a s jezdci, s oddíly a s množstvím lidu.

Pobije mečem tvé dcery v poli; vybuduje proti tobě opevnění, navrší proti tobě násep a pozdvihne proti tobě štít. Proti tvým hradbám postaví obléhací stroje a svými sekerami strhne tvé věže. Pro množství jeho koní tě přikryje jejich prach; tvé hradby se zachvějí od hluku jezdců, kol a vozů, až vstoupí do tvých bran, jako se vchází do města, v jehož hradbách byl učiněn průlom. Kopyty svých koní pošlape všechny tvé ulice; tvůj lid pobije mečem a tvé mocné sloupy padnou k zemi. Vyloupí tvé bohatství a uloupí tvé zboží; zboří tvé hradby a zničí tvé nádherné domy; tvé kameny, tvé dříví i tvůj prach uvrhnou doprostřed vod. A způsobím, že utichne hluk tvých písní a zvuk tvých cítar už nebude slyšet. Učiním tě jako holý vrchol skály; budeš místem k rozprostírání sítí; již nebudeš znovu vystavěna, neboť já, Hospodin, jsem promluvil, praví Panovník Hospodin.

Toto praví Panovník Hospodin o Týru: Což se ostrovy nezachvějí při zvuku tvého pádu, když ranění křičí, když se uprostřed tebe děje pobíjení? Tehdy všichni knížata moře sestoupí ze svých trůnů, odloží své pláště a svléknou svá vyšívaná roucha; odějí se chvěním, posadí se na zem, budou se chvět každým okamžikem a budou nad tebou užasat. I začnou nad tebou naříkat a řeknou ti: Jak jsi zničeno, ty, jež jsi bývalo obýváno plavci, město proslulé, které bylo mocné na moři, ono i jeho obyvatelé, kteří vzbuzovali svou hrůzu ve všech, kdo je obývali! Nyní se ostrovy zachvějí v den tvého pádu; ano, ostrovy, které jsou v moři, budou zmateny tvým koncem. Neboť tak praví Panovník Hospodin: Až z tebe učiním zpustošené město, podobné městům, která nejsou obývána; až na tebe přivedu propast a veliké vody tě přikryjí; až tě svedu dolů s těmi, kdo sestupují do jámy, k lidu dávnověku, a usadím tě v nejnižších částech země, na místech odedávna zpustošených, s těmi, kdo sestupují do jámy, abys nebylo obýváno; a postavím slávu v zemi živých; učiním z tebe hrůzu a nebude tě již; ačkoli budeš hledáno, přece

již nikdy nebudeš nalezeno, praví Panovník Hospodin. Ezechiel 26:1–21.

Poselství o Týru bylo vyhlášeno v roce, kdy byl Jeruzalém zničen, a představuje svržení šestého království biblického proroctví při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Při nedělním zákonu se Spojené státy (Týr) prorocky radují, protože přemohly Jeruzalém, který sestra Whiteová označuje jako laodicejskou církev adventistů sedmého dne a který Ezechiel nazývá „branami lidu“. Týr uvádí, že Jeruzalém „byl“ branami lidu, a to v minulém čase. „Brána“ je v proroctví církví.

I bál se a řekl: Jak strašné je toto místo! To není nic jiného než dům Boží, a toto je brána nebes. I vstal Jákob časně zrána, vzal kámen, který si byl položil pod hlavu, postavil jej jako sloup a vylil olej na jeho vrchol. A nazval jméno toho místa Bétel; avšak jméno toho města bylo předtím Lúz. Genesis 28,17–19.

Slovo „Bétel“ znamená dům Boží a Týr se raduje, že přinutil laodicejskou církev adventistů sedmého dne přijmout vynucování uctívání slunce. Avšak navzdory poblouzněnému jáso tu těch, kdo vynucují uctívání slunce, Bůh skrze Ezechiele prohlašuje: „Jsem proti tobě, ó Týre, a způsobím, že proti tobě vystoupí mnohé národy, jako moře vyzdvihuje své vlny. A zboří hradby Týru a strhnou jeho věže.“

„Hradby Týru“ představují ochranu Týru. „Hradba“ je symbolem Desatera přikázání.

„Prorok zde popisuje lid, který se v době všeobecného odpadnutí od pravdy a spravedlnosti snaží obnovit zásady, jež jsou základem Božího království. Jsou opravci trhliny, která byla učiněna v Božím zákoně — zdi, kterou postavil kolem svých vyvolených k jejich ochraně a jejíž poslušnost přikázáním spravedlnosti, pravdy a čistoty má být jejich trvalou záštitou.“
Proroci a králové, 677.

Boží zákon je zdí ochrany, avšak „zdi“ v množném čísle představují dva principy, které „chránily“ a přinesly prosperitu a úspěch Týru, symbolu republikánského rohu Spojených států.

„A měl dva rohy jako beránek.“ Beránku podobné rohy naznačují mládí, nevinnost a mírnost, a výstižně představují povahu Spojených států, když byly prorokovi představeny jako „vystupující“ roku 1798. Mezi křesťanskými vyhnanci, kteří nejprve uprchli do Ameriky a hledali útočiště před královským útlakem a kněžskou nesnášenlivostí, bylo mnoho těch, kdo se rozhodli založit vládu na širokém základě občanské a náboženské svobody. Jejich názory našly vyjádření v Deklaraci nezávislosti, která předkládá velkou pravdu, že „všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni“ a obdařeni nezcizitelným právem na „život, svobodu a usilování o štěstí“. A Ústava zaručuje lidu právo na samosprávu tím, že stanoví, aby zástupci zvolení lidovým hlasováním vydávali a vykonávali zákony. Byla také poskytnuta svoboda náboženského vyznání, přičemž každému člověku bylo dovoleno uctívat Boha podle příkazů svého svědomí. Republikánství a protestantismus se staly základními zásadami národa. Tyto zásady jsou tajemstvím jeho moci a prosperity. Utlačovaní a ponížení v celém křesťanstvu se k této zemi obraceli se zájmem a nadějí. Miliony hledaly její břehy a Spojené státy vystoupily na místo mezi nejmocnějšími národy země. ...

„Beránkovité rohy a dračí hlas tohoto symbolu poukazují na nápadný rozpor mezi vyznáními a praxí národa, který je takto znázorněn. „Mluvení“ národa je jednáním jeho zákonodárných a

soudních orgánů. Takovým jednáním popře ony liberální a pokojné zásady, které prohlásil za základ své politiky. Předpověď, že bude mluvit „jako drak“ a vykonávat „všechnu moc první šelmy“, zřetelně předpovídá rozvinutí ducha nesnášenlivosti a pronásledování, který se projevil u národů znázorněných drakem a šelmou podobnou leopardu. A výrok, že šelma se dvěma rohy „nutí zemi i ty, kdo na ní přebývají, aby se klaněli první šelmě“, naznačuje, že autorita tohoto národa bude uplatněna k vynucování nějakého zachovávání, které bude aktem pocty papežství.“

„Takový čin by byl v přímém rozporu se zásadami této vlády, s duchem jejich svobodných institucí, s přímými a slavnostními prohlášeními Deklarace nezávislosti i s Ústavou. Zakladatelé národa moudře usilovali o ochranu před uplatňováním světské moci ze strany církve, s jejím nevyhnutelným důsledkem — nesnášenlivostí a pronásledováním. Ústava stanoví, že ‚Kongres nevydá žádný zákon týkající se zřízení náboženství ani zakazující jeho svobodné vykonávání‘ a že ‚žádná náboženská zkouška nebude nikdy vyžadována jako podmínka způsobilosti k jakémukoli úřadu nebo veřejné důvěře ve Spojených státech‘. Jen při flagrantním porušení těchto záruk svobody národa může být jakékoli náboženské zachovávání vynucováno občanskou autoritou. Avšak nedůslednost takového jednání není větší, než jak je znázorněna v tomto symbolu. Je to šelma s beráncími rohy — podle vyznání čistá, mírná a neškodná — která mluví jako drak.“ The Great Controversy, 441, 442.

Základ Spojených států představují Deklarace nezávislosti a Ústava, které znázorňují protestantismus a republikanismus. „Hradby“ ochrany a prosperity jsou republikanismus a protestantismus, a při nedělním zákoně jsou zásady jak Deklarace nezávislosti, tak i Ústavy svrženy, neboť Nebúkadnesar „postaví proti tvým hradbám obléhací stroje a svými sekerami strhne tvé věže.“

Při nedělním zákonu jsou všechny „věže“ strženy, a věž je symbolem církve, jejíž základní filosofie je vyjádřena snahou člověka spasit sám sebe. O Nimrodovi, velikém buřiči, a o jeho věži jsme v díle Prophets and Kings informováni takto: „Když byla věž částečně dokončena, byla její část obývána staviteli jako příbytek; jiné místnosti, nádherně zařízené a vyzdobené, byly zasvěceny jejich modlám. Lid se radoval ze svého úspěchu, chválil bohy stříbra a zlata a postavil se proti Vládcí nebe i země.“ Při nedělním zákonu se Týrus raduje, že Jeruzalém byl povel, avšak po národním odpadnutí následuje národní zkáza, a král severu tehdy strhne hradby i věže Spojených států.

V příštím článku začneme probírat šest dat Jeruzaléma v Ezechielovi.